

Titel: Udrag fra Journalen NB29

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K25", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb29-kom-shoot-nb29-938.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Læs denne Anmeldelse** : Anmeldelsen i *Berlingske Tidende* (351,10) lyder: »*Bispevielse i Frue Kirke* paa anden Pindsedag, den 5te Juni 1854. Reitzels Bo og Arvinger. Dette lille Skrift, som indeholder Talerne ved Dr. *Martensens* Indvielse til Sjællands Biskop tilligemed den Prædiken, han ved den Leilighed selv holdt, vil sikkert modtages med Glæde af Mange trindt [rundt] om i Landet. Stiftsprovst [E.C.] *Trydes Intimationstale* [indledningstale] over 2 Cor. 1, 21, 22, indleder paa en værdig og skøn Maade Dagens Høitidelighed ved at vise Betydningen af *Indvielsens Handling*. Biskop [G.P.] *Brammers* følgende Tale over Jerem. 3, 15: *Jeg vil give Eder Hyrder efter mit Hjerte*, er en levende og hjertelig Udtalelse af, hvorledes en christelig Biskop betragter sit ansvarsfulde, men ogsaa velsignelsesrige Kald. Den vil ogsaa for dem, som læse den, blive, hvad den var for dem, som hørte den, til sand Opbyggelse. Biskop *Martensens* Prædiken over Dagens Evangelium Joh. 3, 16-21 udmærker sig ved alle de sjeldne Egenskaber, han forener som Prædikant. Han bringer os det gamle og evigt unge Evangelium: Saa [således] elskede Gud Verden, at han hengav sin eenbaarne Søn, og hans rene og fulde Forkyndelse af dette Evangelium er gjennemtrængt af Troens Inderlighed og Tankens Klarhed og kommer os her imøde uden alle laante Prydelser, i vort Sprogs ædlest Simpelt og Kraft. Biskop *Martensen* kunde i Sandhed ikke tiltræde sit betydningsfulde Embede i den danske Kirke med nogen skjønnere Hilsen. Allerede i en Række af Aar har en talrig, taknemmelig Menighed samlet sig omkring ham i Slotskirken, saa at vi ikke først nu maae føle os opfordrede til at sammenligne *Martensens* Prædikener med de Prædikener, vi ellers have af theologiske Professorer. Man anstille denne Sammenligning, og Enhver, som veed, hvad Prædiken bør være, vil snart see Forskjellen paa et afhandlingsmæssigt, populær-theologisk Foredrag, og et levende, christeligt Vidnesbyrd. Vi ønske dette Stifts Menigheder til Lykke med, at et saadant nu herefter skal lyde iblandt dem, saa ofte deres Biskop besøger dem, og dertil ville [vil] vi see hen, naar vi tænke paa det for den nærmeste Fremtid uerstattelige Tab, som Universitetet lider ved Biskop *Martensens* Bortgang derfra. Det er i frisk Minde, hvorledes en ny Epoche for det theologiske Studium i vort Fædreland begyndte med hans Forelæsninger, som fyldte Høresalene [auditorierne], hvor han fra Rationalismen, der dengang var eneherskende ved vort Universitet, førte sine Tilhørere tilbage til en Theologi, der var udsprungen af Troens Grund, og mere og mere oplod dem vor lutherske Kirkelæres dybe Indhold. Vi nære det Haab, at han i sit nye Kald fremdeles vil finde Leilighed til videnskabelige Arbejder, men glæde os allerede nu ved, at han vil vedblive at øve sin for den theologiske Videnskab og det kirkelige Liv lige betydningsfulde Indflydelse iblandt os gennem de Skrifter, vi have fra hans Haand. Vi behøve kun at nævne hans 'christelige Dogmatik', den første selvstændige Dogmatik af en dansk Forfatter, siden Biskop *Jesper Brochmand* for to hundrede Aar tilbage udgav sit dogmatiske System. *Martensens* Dogmatik deler den Ære med sin store Forgænger, at have gjort sin Forfatters Navn berømt ogsaa udenfor vort Fædreland. Det er bekjendt, hvorledes Tydsklands Theologer benytte og anføre den ved enhver Leilighed, og den udbredte Indgang, den har fundet i Sverrig og Norge, vil knytte Baandet fastere, som skal forene de nordiske Broderrigers videnskabelige Literatur. Men *Martensens* Dogmatik har desuden det afgjorte Fortrin for *Brochmands* latinske Værk, at den er forfattet i Modersmaalet og indtager sin Plads iblandt den danske Litteraturs Hovedværker. Til de glædelige Betragtninger, hvormed vi modtage *Martensen* som Sjællands Biskop, hører isærdeles denne, at han i sin theologiske Virksomhed altid har forstaaet, uden at opgive den sande Videnskabelighed, at følge en practisk-kirkelig Retning. Vi have ikke blot hørt hans Stemme mod de baptistiske Vildfarelser og om den danske Kirkes Forfatningsspørgsmaal, men vi see af Beretningerne om *Kjøbenhavns* geistlige Convent, at han har nydt den Tillid i alle dets vigtigste Forhandlinger at være valgt til de nedsatte Comiteer, og vi gjenkjende ham i saa mange af de afgivne Betænkninger. Han følger en Mand [biskop J.P. Mynster (298,23)] i det biskoppelige Embede, hvis u dødelige Fortjenester af Kirke og Fædreland vi aldrig kunne [kan] glemme. Desto inderligere ville vi takke Gud, at vi kunne forene Erindringen om den, som forlod os, med Haabet om Den, som kommer til os, i et tillidsfuldt: Aanden er den samme.«

I trykt udgave: Bind 25 side 351 linje 35